

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 14 stycznia 2014 r.

zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do krajowych środków zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 26)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/12/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2010/221/UE ⁽²⁾ umożliwia niektórym państwom członkowskim stosowanie ograniczeń wprowadzania do obrotu oraz przywozu w odniesieniu do przesyłek tych zwierząt, aby zapobiec wprowadzeniu pewnych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, iż ich terytorium lub pewne wydzielone obszary ich terytorium są wolne od takich chorób. Ponadto państwa członkowskie, które posiadają zatwierdzony program zwalczania, mogą stosować te same ograniczenia do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (2) Decyzja 2010/221/UE stanowi, że państwa członkowskie i ich części wymienione w załączniku I do tej decyzji należy uznać za wolne od chorób wymienionych

w tym załączniku. Ponadto decyzją 2010/221/UE zatwierdzono programy zwalczania przyjęte przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do obszarów i chorób wymienionych w załączniku II do wspomnianej decyzji. Decyzją tą zatwierdzono również programy nadzoru dotyczące herpeswirusa 1 u ostrego (OsHV-1 μ var) przyjęte przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do obszarów określonych w załączniku III do tej samej decyzji.

- (3) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE niektóre kontynentalne części terytorium Finlandii oraz wszystkie kontynentalne części terytorium Szwecji wymieniono jako terytoria posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do bakteryjnej choroby nerek (BKD).
- (4) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE części przybrzeżne terytorium Szwecji wymieniono jako posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do zakaźnej martwicy trzustki (IPN).
- (5) Finlandia zgłosiła Komisji, że poczyniono postępy w zakresie programu zwalczania BKD. Od 2012 r. nie wykryto nowych ognisk BKD na obszarze objętym programem zwalczania BKD. Dwie hodowle są jednak objęte ograniczeniami, ponieważ nadal przechodzą one proces oczyszczania i ostatecznego testowania w celu potwierdzenia ich statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do BKD. W związku z tym, aby móc zakończyć zatwierdzony program zwalczania, Finlandia zwróciła się o przedłużenie okresu, w którym może stosować ograniczenia wprowadzania do obrotu oraz przywozu określone w decyzji 2010/221/UE do przesyłek niektórych zwierząt akwakultury wprowadzanych na te obszary jej terytorium, które są objęte programem zwalczania BKD.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzająca krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE (Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7).

- (6) Szwecja zgłosiła Komisji, że w ciągu ostatnich trzech lat na nadzorowanych obszarach objętych zatwierdzonym programem zwalczania chorób tylko jedna hodowla uzyskała wynik dodatni w odniesieniu do BKD. Hodowla ta została opróżniona, a obecnie przeprowadza się jej oczyszczanie i odkażanie. W związku z tym Szwecja poinformowała, że status w odniesieniu do BKD tego obszaru jej terytorium, wymienionego w załączniku II do decyzji 2010/221/UE, zostanie poddany ocenie w 2014 r. W związku z tym, aby móc zakończyć zatwierdzony program zwalczania, Szwecja zwróciła się o przedłużenie okresu, w którym może stosować ograniczenia wprowadzania do obrotu oraz przywozu określone w decyzji 2010/221/UE do przesyłek niektórych zwierząt akwakultury wprowadzanych na te obszary jej terytorium, które są objęte programem zwalczania BKD.
- (7) Na podstawie informacji dostarczonych przez Finlandię i Szwecję należy przedłużyć okres, w którym te państwa członkowskie mogą stosować ograniczenia wprowadzania do obrotu i przywozu określone w decyzji 2010/221/UE. Biorąc jednak pod uwagę, że choroba nie została jeszcze w pełni zwalczona, pomimo faktu, że krajowe programy zwalczania są wdrażane od dłuższego czasu, należy ponownie ocenić, czy środki krajowe są odpowiednie. Aby umożliwić taką ponowną ocenę, możliwość stosowania ograniczeń należy zatem przedłużyć o kolejne dwa lata.
- (8) W odniesieniu do IPN zarówno Finlandia, jak i Szwecja zwróciły się o ocenę dalszych działań i zakresu programów nadzoru i zwalczania tej choroby. W obecnej sytuacji definicję IPN interpretuje się w taki sposób, aby uwzględnić wszystkie genogrupy wirusa IPN. Zgodnie z obecnym stanem wiedzy tylko szczepy genogrupy 5 wirusa IPN powodują śmiertelność i kliniczne przypadki choroby u hodowlanych ryb łososiowatych w Europie, dlatego innych genogrup nie należy włączać do tych programów zwalczania chorób. Decyzję w tej kwestii można jednak podjąć jedynie na podstawie kompleksowej oceny naukowej. Do czasu zakończenia takiej oceny należy przedłużyć obecne programy zwalczania IPN. W tym celu możliwość stosowania ograniczeń wprowadzania do obrotu i przywozu, określonych w decyzji 2010/221/UE, należy zatem przedłużyć o kolejne dwa lata.
- (9) W załączniku III do decyzji 2010/221/UE znajduje się obecnie wykaz dziewięciu enklaw na terytorium Irlandii posiadających zatwierdzony program nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg.
- (10) Irlandia powiadomiła Komisję o wykryciu wirusa OsHV-1 μ var w trzech z tych enklaw, a mianowicie w enklawie 8 (zatoka Dunmanus), enklawie 9 (zatoka Kinsale) oraz w części enklawy 6 (zatoka Ballylongford). W związku z tym w wykazie w załączniku III do decyzji 2010/221/UE należy skreślić enklawy 8 i 9 oraz zmienić geograficzny zasięg enklawy 6.
- (11) Zjednoczone Królestwo przedłożyło Komisji oświadczenie o niewystępowaniu OsHV-1 μ var na całym wybrzeżu Zjednoczonego Królestwa, w tym na Guernsey, z wyjątkiem zatoki Whitstable w Kent, ujścia rzeki Blackwater w Essex i zatoki Poole w Dorset. W oświadczeniu tym uwzględniono także Larne Lough w Irlandii Północnej. Oświadczenie to spełnia wymagania dotyczące oświadczeń o niewystępowaniu choroby, ustanowione w dyrektywie 2006/88/WE. W związku z tym terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitstable w Kent, ujścia Blackwater w Essex oraz zatoki Poole w Dorset, zatoki Dundrum, zatoki Killough, Lough Foyle, Carlingford Lough i zatoki Strangford Lough w Irlandii Północnej należy uznać za wolne od herpeswirusa ostryg 1 μ var (OsHV-1 μ var).
- (12) Artykuł 3 ust. 2 obecnej decyzji 2010/221/UE ogranicza okres stosowania niektórych środków krajowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2006/88/WE do dnia 31 grudnia 2013 r. Aby uniknąć zakłóceń w stosowaniu tych środków, proponowane zmiany powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 datę „31 grudnia 2013 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2015 r.”;
- 2) w załącznikach I i III do decyzji 2010/221/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I do decyzji 2010/221/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie i obszary uznawane za wolne od chorób wymienionych w tabeli i zatwierdzone do podjęcia środków krajowych w celu zapobiegania wprowadzeniu tych chorób zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru zgodnie z zatwierdzonymi środkami krajowymi
Wiosenna wiremia karpia (SVC)	Dania	DK	Całe terytorium
	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Węgry	HU	Całe terytorium
	Finlandia	FI	Całe terytorium
	Szwecja	SE	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Całe terytorium Zjednoczonego Królestwa; terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Irlandii Północnej; terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Finlandia	FI	Części kontynentalne terytorium
	Szwecja	SE	Części kontynentalne terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Wyspy Man
Zakażenie wywołane przez <i>Gyrodactylus salaris</i> (GS)	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Finlandia	FI	Obszary zlewni rzek Tenojoki i Näätämönjoki; obszary zlewni rzek Paatsjoki, Tuulomajoki i Uutuanjoki uznawane są za strefy buforowe.
	Zjednoczone Królestwo	UK	Całe terytorium Zjednoczonego Królestwa; terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Zjednoczonego Królestwa z wyjątkiem zatoki Whitstable, Kent, ujścia rzeki Blackwater, Essex i zatoki Poole, Dorset Terytorium Irlandii Północnej; obszar Larne Lough Terytorium Guernsey”

2) załącznik III do decyzji 2010/221/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Państwa członkowskie i obszary posiadające programy nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg i zatwierdzone do wprowadzenia krajowych środków w celu kontroli tej choroby zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszarów z zatwierdzonymi środkami krajowymi (państwa członkowskie, strefy i enklawy)
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Irlandia	IE	Enklawa 1: zatoka Sheephaven Enklawa 2: zatoka Gweebarra Enklawa 3: zatoki Killala, Broadhaven i Blacksod Enklawa 4: zatoka Streamstown Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway Enklawa 6: zatoki Poulmasharry i Askeaton Enklawa 7: zatoka Kenmare
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitstable, Kent, ujścia rzeki Blackwater, Essex i zatoki Poole, Dorset Terytorium Irlandii Północnej z wyjątkiem zatoki Dundrum i zatoki Killough, Lough Foyle, Carlingford Lough i Strangford Lough Terytorium Guernsey”